

Kaung P Myat

အသန်ဗာဆုံးသော အပယ်ခံသား

စာစဉ် - ၁

မိတ်ဆက်

ရီမို ရုတ်တရက် နိုးလာတဲ့ အခါမှာ တော့.... သူ့ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်က အရာအားလုံး ပြောင်းလဲနေခဲ့တာကို သူ သတိထားမိခဲ့တယ်။

သူ့ကို စိတ်ဝိညာဉ်စွမ်းအင်တွေ ရှားပါတဲ့ ခေတ်သစ် ကမ္ဘာသို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း ခံလိုက်ရပါတယ်။

သူ့ရဲ့ အရင်ကမ္ဘာက လှပတဲ့ ဆရာမကိုလည်း ဘယ်မှာ မှ မတွေ့ခဲ့ရ ပါဘူး။

အရေးကြီးဆုံးကတော့... သူဟာ သူ့ကိုယ်သူ ကလန်မှ ကသိကအောက် ဖြစ်စရာ အကြောင်းအရင်း တစ်ခုကြောင့် အပယ်ခံဖြစ်နေတဲ့ ကောင်လေး တစ်ယောက်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ပြန်တွေ့ခဲ့ရခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

***

Chapter- 1

(ငါ့ကောက်ကွေးလေး အဆင်ပြေရဲ့ လား)

"ရီမို ရီမို အဆင်ပြေရဲ့ လား ... ထတော့ မြန်မြန် အတန်းက စတော့ မယ်။ ဒါ... အကြင်နာကင်းမဲ့ ရေခဲတုံးရဲ့ အချိန်လေ မြန်မြန်လေး ထ

တော့"

စိုးရိမ်တဲ့ အသံတစ်ခု ရီမိုရဲ့ နားထဲသို့ ဝင်ရောက် လာပါတယ်။

ရီမိုမှာ အလွန်ထူးဆန်းတဲ့ ခံစားချက်တစ်ခု ရရှိခဲ့တယ်။

"ဒီအရူးကောင် သူ့မှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ကြည့်မယ့်မျက်နှာ မရှိတာ သေ ချာသလောက်ပဲ။ အဲဒါကြောင့် သူ့မျက်နှာကို ကွယ်ထားတာ နေမှာ ပေါ့"

နောက်ထပ်အသံ တစ်ခုက သူ့ကို လှောင်ပြောင် နေခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ အခုတော့ သူနိုးလာခဲ့ပါပြီ။

ရီမို သူ့ဘေးပတ်လည်ကို ကြည့်လိုက်ပြီး ခေါင်းရှုပ်သွားခဲ့တယ်။

သူသိတဲ့ သူ တစ်ယောက်မှ မရှိခဲ့ပါဘူး။ ပြီးတော့ သူ့ကို မရင်းနှီးတဲ့ မျက်နှာတွေက ဝန်းရံလို့ နေပါတယ်။

ရီမိုရဲ့ ကြောင်တောင်တောင် မျက်နှာကို ကြည့်ပြီး နောက်ထပ် ရယ် သံတွေ လှိုင်ထွက်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီ ရယ်သံတွေက သူ့ကို ဦးတည်တယ် ဆိုတာ ထင်ရှားပါတယ်။ သူ့ဘေးက လူတိုင်း သူ့ကို ရယ်နေကြတာကို ကြည့်ပြီး ဘာတွေ ဖြစ်ပျက်နေတယ် ဆိုတာကို မမေးရဲခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကို နှိုးတဲ့ ကိစ္စမှာ တစ်ယောက်ယောက်က ဝေဖန် တိုက်ခိုက်တာပဲ ဖြစ်ရမယ်။

ရီမို သူ့ဘေးက ကျောင်းသားကို ကြည့်လိုက်တယ်။ သူက သူ့ကို မ လှောင်တဲ့ တစ်ဦးတည်းသော ကျောင်းသားပဲ ပြီးတော့ သူ့ကို နှိုးခဲ့တာ လည်း သူပဲလေ။

"ငါ ဘယ်နေရာမှာ လဲ... မင်းက ဘယ်သူလဲ... ဘာလို့ ဒါကြီးက စာ သင်ခန်းနဲ့ တူနေတာလဲ..." ရီမို တစ်ယောက် အံ့အံ့သြသြ မေးလိုက်ပါ

တယ်။

"ဟား ဟား ဟား..." နောက်ထပ် ရယ်သံတွေ လှိုင်ထွက် လာခဲ့ပါတယ်။

"ရီမို မင်း တိတ်တိတ်နေတော့ သိပ်စိတ်တို သွားတယ်လို့ ငါထင်နေတာ။ ယန်ယန်က မင်းရည်းစားစာ ပေးရမယ့်သူများ မှတ်နေလား ... မင်းက ရီမိသားစုဝင် အဖြစ် ရှိသေးတယ် ဆိုရင်တော့ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အခုက မဟုတ်တော့ဘူးလေ။ နောက်တစ်ခါဆို သတိထား၊ နောက်တစ်ချိန်က အင်္ဂလိပ်ချိန် ဆရာမက ယွန်ဘင် (*ရေခဲရောင်တိမ်တိုက် *အယ်လယ်) လေ ... သူမ မင်းကို မမိသွားစေနဲ့ "

ရီမိုရဲ့ တစ်ခုံတည်း ထိုင်ဖက်က သူ့နားထဲကို တိုးတိုးလေး ကပ်ပြောခဲ့တယ်။ တကယ့်တိုးတိုးလေး ရီမိုပဲ ကြားရလောက်တယ်။

သူစိုးရိမ်နေတာ သိသာပါတယ်။

"ငါတကယ် မမှတ်မိတော့ဘူး၊ ငါ ခေါင်းအရမ်း ကိုက် လာပြီး အကုန်မေ့ကုန်တာ "

ရီမို ကူရာကင်းမဲ့စွာ ပြောခဲ့လိုက်တယ်။

သူ့ရဲ့ တစ်ခုံတည်းထိုင်တဲ့ အဖော်က သက်ပြင်း ချလိုက်တယ်။

သေချာတာပေါ့ ရီမို တစ်ယောက် ခဏလေး အတော်အတွင်း ဘာမှ မမှတ်မိတော့ဘူး ဆိုတာ သူမယုံပါဘူး။ ရီမို ရီမိသားစုကနေ ကန်ထုတ်ခံလိုက် ရတာကြောင့် သူ့ကိုယ်သူ သိက္ခာ ဆယ်နေတယ်လို့ ပဲ သူထင်တယ်။

ရုတ်တရက် ရီမို ခေါင်းထဲမှာ နာကျင်မှုတစ်ခု တခုနုန်းနုန်း ဖြစ်သွားတာကို ခံစားလိုက်ရတယ်။ သူ မှတ်မိလိုက်ပြီ၊ သူ သူ့ဆရာမ လျှို့ယင်နဲ့

စွမ်းအင် ပြန်လည် ဖြည့်တင်းဆေး ဖော်နေခဲ့တာပဲ။

ပြီးတော့ ဟိုခွေးကောင်တွေ အနောက်ရပ်က စီးဆင်း အုပ်စုက ကောင်တွေ သူတို့ ကို တိုက်ခိုက်ခဲ့တယ်။ နောက်ပြီး အဲဒီမှာ တိုက်ပွဲ တွေ ပေါက်ကွဲမှုတွေ ဖြစ်ခဲ့သလိုလိုပဲ။

အဲဒါပြီးတော့ သူ့ဆရာမ သူ့ကို ခေါ်ဆောင်ခဲ့ပြီး လွတ်မြောက် အဆောင် စာရွက် [တရုတ် သရဲကားထဲကလို နေမှာ ပေါ့ဗျာ] သုံးခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်ကနေဘယ်လို ဒီရောက်နေရတာလဲ... ဒါ လျှို့ဝှက်နယ်မြေမှာ ပဲ ရှိသေးတာ မဟုတ်ဘူး လား။

ဒါ့အပြင် သူက ဒီမှာ လုံလုံခြုံခြုံ အန္တရာယ်ကင်းကင်း ထိုင်နေခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ဆရာမ ဘာဖြစ်သွားခဲ့တာလဲ။ သူ့ဆရာမက သူ့ထက်သုံး နှစ်ပဲ ကြီးတာပါ။ ပြီးတော့ အနောက်အရပ်က စီးဆင်း အုပ်စုကကောင် တွေ သူတို့ ကို တိုက်ခိုက်တဲ့ အကြောင်းအရင်းက သူ့ဆရာမ သိပ်ကို အလွန် လှပနေလို့ ပါ။ အနောက်အရပ်က စီးဆင်း အုပ်စုက သခင်လေးက သူမကို လပ်ထပ်ချင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ ငြင်းပယ်ခံခဲ့ရပါတယ်။

ဒါက သူတို့ တိုက်ပွဲရဲ့ အကြောင်းအရင်း ပါပဲ။

သူ့ဆရာမသာ အဲဒီ အုပ်စုရဲ့ လက်တွင်း သက်ဆင်းခဲ့ရတယ် ဆိုရင် နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ရပ်တွေက စိတ်တောင် မကူးနိုင်လောက် အောင်ပါပဲ။

ဒါကို တွေးလိုက်မယ် ဆိုရင်ပဲ ရီမို တစ်ယောက် သူ့ရဲ့ စိတ်ထဲက စိုးရိမ်ပူပန်မှုကို မအောင့်အည်း နိုင်တော့ပဲ ရုတ်တရက် မတ်တတ်ထရပ် လိုက်ပါတော့တယ်။

"ဒါက ဘာလဲ... အတန်းချိန်စဖို့ ခေါင်းလောင်း ထိုးပြီးပြီဆိုတာ မင်း

မသိဘူးလား။"

အေးစက်စက် မျက်နှာပေးနဲ့ အမျိုးသမီးငယ် တစ်ယောက် သူမရဲ့ လက်ထဲမှာ စာအုပ်တစ်ချို့ ပိုက်ရင်း အတန်း ပေါက်ဝကနေ ဝင်လာခဲ့ပါတယ်။ သူမ အတန်းထဲက ရယ်နေတဲ့ ကျောင်းသားတွေကို အေးစက်စက် တစ်ချက်ဝှေ့ ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါ ချက်ချင်းပဲ ရယ်သံတွေ တိတ်သွားခဲ့ပါတယ်။

လူတိုင်း သိပါတယ် ဒါက ယွန်ဘင် သင်ကြားတဲ့ အင်္ဂလိပ်ချိန်ပါ။ ပြီးတော့ သူမအမုန်းဆုံးက ဆူညံပွက်လော ရိုက်နေတဲ့ ကျောင်းသားတွေကိုပါ။ သူမသာ ကျောင်းသား တစ်ယောက်ကို မျက်လုံး ဒေါက်ထောက် ကြည့်ခဲ့တယ်ဆိုရင် အဲဒီကနေ ကောင်းတာ တစ်ခု မထွက်မလာဘူး ဆိုတာ သေချာပေါက် ပြောလို့ ရပါတယ်။

တစ်ခုခု မူမမှန်တော့ဘူး ဆိုတာကို ရီမို ခံစားလိုက်ရပါပြီ။ သူ ဒီဘာသာ စကားတွေကို နားလည် နိုင်ခဲ့ပေမဲ့လည်း အရင်တုန်းက သူပြောခဲ့တဲ့ ဘာသာစကား မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါ လျှို့ဝှက် နယ်မြေ မဟုတ်တော့ဘူးလား... ရီမို တစ်ယောက် ပိုပြီး သိချင်လာခဲ့ပါတယ်။

နောက်ထပ် ခေါင်းတစ်စစ်စစ် ကိုက်လာခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ ချက်ချင်းပဲ အကြောင်းအရာ အားလုံး ပြန်သတိရ လာခဲ့ပါတယ်။

ရီမိုက ရီမိသားစုရဲ့ တတိယမျိုးဆက် တွေထဲက တစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့အဖေ ရီဝမ်ထိုင်အန်း (ရီဝမ်ရှန်) က လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်က ဆုံးပါး သွားခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ သူ့မှာ သူ့အမေနဲ့ ပတ်သက်လို့ အမှတ်ရစရာ ဘာမှ မရှိပါဘူး။

သူ့အဖေ ဆုံးပါးခဲ့တဲ့ နောက်မှာ သူ့ကို ရီမိသားစုကနေ ထုတ်ပယ် ခဲ့ပါတယ်။ ဘာလို့ လဲဆို သူက DNA စမ်းသပ်ချက်တွေ အရ ရီဝမ်ရှန်ရဲ့

သားအရင်း မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး။

သို့ပေမဲ့ သူက သူ့ညီမလေး ရီလင်နဲ့ သူ့ညီလေး ရီဇီဖန်းကို သတိရ နေတုန်းပါပဲ။

သူတို့ နှစ်ယောက်လုံးက သူနဲ့ ဖအေတူ မအေကွဲတွေပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်ကတည်းက ရီမိုမိသားစုကနေ ထုတ်ပယ်ခံရမယ် ဆိုတာ သူ့အဖေက ကြိုမြင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် သူက (ရီမို အဖေ ဝမ်းရှန်) သူ့အဖေကို နင် မိသားစုနှင့် လက်ထပ်ပွဲ တစ်ခု လုပ်ပေးဖို့ တောင်းခံခဲ့ပါတယ်။ ရီဝမ်းရှန်က သူ့ကျန်းမာရေး မကောင်းတော့ဘူး ဆိုတာ သိကတည်းက ရီမို အတွက် နောက်ခံ တစ်ခု လိုချင်ခဲ့တာပါ။ အဲဒါကြောင့် ဘေဂျင်းရဲ့ နင်မိသားစု ရွေးချယ်ခဲ့တာပေါ့။

တရုတ်ပြည်ရဲ့ ထိပ်တန်း မိသားစုကြီး ငါးခုထဲက မိသားစုနဲ့ လက်ထပ်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ဖို့ အတွက် နင်မိသားစုက အရမ်းကို ကျေကျေနပ်နပ် လိုလားခဲ့တာပေါ့။ နင်မိသားစုရဲ့ ခေါင်းဆောင်က သူ့ရဲ့ မြေးမလေးကို ရီမိုနဲ့ စေစပ် ကြောင်းလမ်းခဲ့ပါတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်ကတည်းက နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ် ရှိပြီဖြစ်တဲ့ နင်ကျွင်းရွှေက တစ်မြို့လုံးမှာ အလှဆုံးပါ။

အဲဒီ အချိန်အတော အတွင်း ရီမိုက ရီမိသားစုရဲ့ အဖျက် ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ အကြောင်းအရင်း ကတော့ ရှင်းပါတယ်။ ဆေးရုံ တစ်ခုရဲ့ ဆေးစစ်ချက် တစ်ခုမှာ ရီမိုက မြို့နေပါတယ်လို့ တွေ့ရှိခဲ့တယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် ရီမိုက ကလေးမွေးဖို့ မစွမ်းနိုင်ပါဘူး။

ရီမိသားစုက အဲဒီကိစ္စကို ဖုံးကွယ်ထားဖို့ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားခဲ့ပေမဲ့ တစ်မြို့လုံးက တစ်ညတည်းနဲ့ သိသွားခဲ့ပါတယ်။

တရုတ်ပြည်ရဲ့ မိသားစုကြီး ငါးခုထဲက ရီမိသားစုထဲမှာ အဖျက်ကောင် ရှိနေပါတယ်။ ရီမိသားစုရဲ့ သိပ်ကို ကြီးမားလှတဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ကျစေတဲ့ အဖျက်ကောင်ပေါ့။

"အား..." သူ့ရဲ့ မှတ်ဉာဏ်တွေ ပြန်ရရှိလာတဲ့ အခါမှာ တော့ ရီမိုတစ်ယောက် မချီတင်ကဲ အော်လိုက်ပြီး မတ်တတ် ရပ်လိုက်ပါတယ်။ သူ့ချက်ချင်းပဲ စစ်ဆေးဖို့ သူ့ဘောင်းဘီကို ချွတ်လိုက်မတတ်ပဲ။ သူ နားလည်သွားပါတယ်။ သူကရီမိုလို့ ခေါ်တဲ့ တစ်ယောက်စီမှာ ပြန်ဝင်စားခဲ့တာ ဖြစ်မယ် ထားလိုက်ပါ။ ဒါပေမဲ့ အဆိုးဆုံးက သူ မဒါချီ နိုင်တော့တာပဲ။ သူ ဒီလိုကြီးဖြစ်လာဖို့ သေခဲ့တာလားကွာ...။

"မင်း... မင်းနာမည် ဘာလဲ၊ ပြီးတော့ မင်း ငါ့အတန်းထဲမှာ အော်ဟစ်နေရဲတယ်လား... အတန်းပြီးရင် ရုံးခန်းလိုက်ခဲ့။ ဆရာမ ချောချောလေးက ရီမိုရဲ့ အော်သံကြောင့် စာသင်နေတာ အဆက်ပြတ် သွားခဲ့တာပါ။ အဲဒါကြောင့် သူမ မျက်နှာ ညိုမည်းလာခဲ့ပါတယ်။

အတန်းထဲက အခြား ကျောင်းသားတွေအားလုံး သူတို့ ရဲ့ ရယ်သံကို လက်နှင့်အုပ်ပြီး ချုပ်တည်းထားခဲ့ပါတယ်။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား တစ်ယောက်ကို အမြဲတမ်းဆိုသလို ရုံးခန်းကို ခေါ်နိုင်တာဟာ ဒီအင်္ဂလိပ်ဆရာမသာ လုပ်နိုင်တဲ့ အရာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါအပြင် ခေါ်ခံရတဲ့ တစ်ယောက်ဟာ သူ့ရဲ့ အမှတ်တွေ လျော့ခံရမှာ စိုးတဲ့ အတွက် သွားကို သွားရပါမယ်။

ရီမို စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ ထိုင်ချလိုက်ပါတယ်။

ထင်ရှားတဲ့ မိသားစုတွေကြားက စစ်ပွဲတွေ အကြောင်းကို သူမသိပေမဲ့ ရီမိသားစုကနေ သူ့ကို ကန်ထုတ်လိုက်တာ သူ့အဖေရဲ့ သားအရင်းဖြစ်တာ မဖြစ်တာထက် သူမြို့နေတာကြောင့် ဆိုတာတော့ သူသိပါတယ်။

ဒါအပြင် DNAဆေးစစ်ချက်ရဲ့ အဖြေတွေက တကယ်တမ်း ဘာဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူသိတာမှတ်လို့ ၊ ရီမိုက ရီမိသားစုကနေ ထုတ်ပယ်ခံခဲ့ရတာကို စိတ်ထဲ အလေးမထားပါဘူး။ သူ့အဲဒါနှင့် ပတ်သက်ပြီး လုံးဝ စိတ်မဝင်စားပါဘူး။

သူ ဂရုစိုက်တာက သူ့ရဲ့ ပင်ကိုစွမ်းအား ကင်းမဲ့ (ပန်းသေ)နေတဲ့ အကြောင်းကိုပါ။ ပြီးတော့ သူ့ဆရာမ ဘာတွေလုပ်နေမလဲ... ဘယ်လိုဖြစ်နေမလဲ... ဆိုတဲ့ အကြောင်းရောပေါ့။

ဒါပေမဲ့ အခုတော့ အခြားသူတွေသူ့ကို ဘာကြောင့် လှောင်တယ်ဆိုတာ သိသွားပါပြီ။ ဒီခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အရင် ဝိညာဉ်က ရီမိသားစုကနေ ကန်ထုတ် ခံခဲ့ရတာတောင် သူက အတန်းထဲက အဟော့ဆုံး ကောင်မလေး ယန်ယန်ကို ချည်းကပ်ခဲ့တာကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

အဆုံးသတ်မှာ တော့ သူမ သူ့ရဲ့ ရည်းစားစာကို blackboard မှာ ကပ်၊ သူ့ကို စင်မြင့်ပေါ်ကနေ ရပ်ကြည့်ပြီး ပြောခဲ့ပါတယ် "ရီသခင်လေး ကျွန်မနဲ့ အဲဒါကို ရယူဖို့ အိပ်ရာပေါ်မှာ ရှင်စွမ်းဆောင် နိုင်မလား..."

အဲဒီတော့ ဒါကတစ်တန်းလုံးက သူ့ကို လှောင်တဲ့ အကြောင်းပေါ့... အရင်ရီမိုက အရှက်ကွဲပြီး သေခဲ့တာပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ပင်ကိုစွမ်း ကင်းမဲ့နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို သူမနဲ့ အိပ်ရာထဲ သွားဖို့ ခေါ်တယ် ဆိုတော့ သူ့မျက်ခွက်ကို ဖြတ်ရိုက်လိုက်တာနဲ့ အတူတူပဲ၊ အဲဒီလူက တကယ်တမ်း သူမဟုတ်ဘူး ဆိုတာ သိပေမဲ့... ရီမိုရဲ့ မျက်နှာကတော့ ငူငေါင် နေတုန်းပါပဲ။

ရီမို တစ်ယောက် ယန်ယန်လို့ ခေါ်တဲ့ ကောင်မလေးကို ကြည့်လိုက်ပါတယ်။ သူမက တော်တော်လေး ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် လှပါတယ်။ သို့သော်လည်း အဲဒီလို ခွေးဆန်တဲ့ အပြုအမူက ရီမိုကို တကယ် လက်လန်

စေပါတယ်။ ဒီခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အရင်ပိုင်ရှင်က သူမကို ဘာလို့ လိုက်ခဲ့တာလဲ ဆိုတာ သူ တကယ်ကို နားမလည်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။

နောက်ဆုံးမှာ တော့ အဲဒီအကြောင်းကို သူ တော်တော်ကြာကြာ စဉ်းစားပြီးတဲ့ နောက်မှာ ရီမို သဘောပေါက်ခဲ့ပါတယ်။ ရီမို တစ်ယောက် ရီမိုသားစုထဲမှာ ရှိနေခဲ့တုန်းက သူ့ကို ဖော်လန်ဖားတဲ့ လူတွေထဲမှာ သူမက တစ်ယောက် အပါအဝင်ပဲ ဖြစ်ရမယ်။

သို့သော်လည်း သူ့ ပင်ကိုစွမ်းရည် ကင်းမဲ့တဲ့ အကြောင်းသတင်းတွေ ပျံ့သွားတဲ့ အခါမှာ တော့ သူ့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ ကျပါပြီ လို့ ခံစားခဲ့ရပြီး ရည်းစားတစ်ယောက် ကာဗာတွဲဖို့ လိုချင်ခဲ့တာပဲ ဖြစ်ရမယ်။ မထင်မှတ်ပဲ သူ့ကို အရင်တုန်းက ဖော်လန်ဖားခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးက သူ့ကို ဒီလိုမျိုး လုပ်လိမ့်မယ်လို့ သူ မထင်ထားခဲ့လောက်ဘူး အဲဒီလို အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်း ဖြစ်ရပုံအောက်မှာ သူ သတိလစ်သွားပြီး လောလောဆယ် ရီမို အဖြစ် ပြန်လည်ဝင်စား လာတာပဲ။

သူ တကယ့်ကို ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ ပြန်လည် မွေးဖွားလာခဲ့တာပဲ။ စင်မြင့်ပေါ်ကနေ စကားပြောနေတဲ့ ဆရာမ လှလှလေးရဲ့ စကား တစ်လုံးတောင် သူနားမလည် နိုင်ခဲ့ပါဘူး။

သူ့ရဲ့ မှတ်ဉာဏ်တွေ ပြန်ရလာခဲ့ပါပြီ။ ပြီးတော့ သူ ငူငေါင်နေခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ပင်ကိုစွမ်းကင်းမဲ့တဲ့ ကိစ္စ ဘေးခဏထားလိုက်ဦး ကောင်းကင်နဲ့ မြေကြီးရဲ့ ချီဝိညာဉ် စွမ်းအင် ရှားပါးတာတော့ လုံးဝ လက်မခံနိုင်စရာပါပဲ။

ဒီနေရာက ကျင့်စဉ်တွေ ကျင့်ရမယ့်နေရာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီကမ္ဘာလို့ ခေါ်တဲ့ နေရာကြီးမှာ သူတကယ်ပဲ သေသွားတော့မှာ လား သိချင်မိပါတယ်။

ဒီတက္ကသိုလ် တက်နေခဲ့ရတာက သူ့ကို အခက်အခဲ ကြာကြာဖြစ်စေ
မှာ မဟုတ်ပါဘူး... အရေးကြီးဆုံး အရာကတော့ သူ့ရဲ့ ပြဿနာကို နား
လည်လာဖို့ ဖြစ်ပါတယ် သူ့ရဲ့ စွမ်းအားမဲ့ခြင်းက ရီမိသားစု ဂုဏ်သတင်း
ကို အဟန့်အတား ဖြစ်စေခဲ့ပါတယ်။

သူ့ကို ကန်ထုတ်ခဲ့ပေမဲ့လည်း သူ ရုတ်တရက် အသတ်ခံခဲ့ရမယ်ဆိုရ
င် ဘယ်သူသိမှာ လဲ။ သူ့ကို ကန်ထုတ်လိုက်တဲ့ အခြားအကြောင်းအရင်း
ရှိခဲ့တာလည်း ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ အခု သူ လုံကောလုံခြုံရဲ့ လား
။

အတန်းချိန် ပြီးသွားတော့ ရုံးခန်း သွားရမယ့် ကိစ္စကို လျစ်လျူရှုလို
က်ပြီး ရီမို ကျောင်းကနေ မြန်မြန်ပဲ ပြေးထွက်ခဲ့တယ်။ သူ့ကိုယ်သူ
ပြန်ပြီး စစ်ဆေးဖို့ နေရာ တစ်ခုလိုတယ်လေ။ ပြီးတော့ သူတကယ်ပဲ ပင်
ကိုစွမ်း ကင်းနေလား ကြည့်ရမယ်။

ကောင်းတာ တစ်ခုက နင်ဟိုင် တက္ကသိုလ်မှာ လမ်းကြို လမ်းကြား
လေးတွေ အများကြီး ရှိပါတယ်။ လူမရှိလောက်တဲ့ လမ်းကြားထဲ ရီမို ခ
ပ်သုတ်သုတ် ဝင်သွားပြီး သူ့ရဲ့ ဘောင်းဘီကို ချွတ်ချလိုက် ပါတော့တယ်
။

သူ့ရဲ့ ကောက်ကွေးလေး (ဆင်ဆာ) က တကယ် ပေါက်စကွေး လေး
ပါ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ဟာလေး သေးနေလို့ တော့ ရီမို စိတ်မပျက်ပါဘူး။ အဲဒီအ
စား စိတ်တောင် သက်သာရာ ရသွားခဲ့ပါတယ်။

သူ တကယ်ပင်ကိုစွမ်း ကင်းမဲ့နေခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ဟာလေး
သေးနေတဲ့ အတွက်ကြောင့် ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခန့်ညားရမယ့်ဟာက မဖွံ့ဖြိုး
လာပဲ ပင်ကိုစွမ်း ကင်းမဲ့သယောင် ဖြစ်စေခဲ့တာပါ။ လျှို့ဝှက် နယ်မြေမှာ
သူကျင်ကြံခြင်းတွေ မလုပ်ခင်တုန်းက သူက ဆေးပညာ နယ်ပယ်မှာ ဆ

ရာတစ်ဆူ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် သူ တစ်ချက် ကြည့်လိုက်တာနဲ့ အခြေအနေ ဘယ်လိုဆိုတာ တန်းသိခဲ့ပါ။

ကံမကောင်းစွာပဲ ဒီပင်ကိုစွမ်း ပိတ်နေတာတာကို လက်ရှိကမ္ဘာပေါ် က နည်းစနစ်တွေနဲ့ ဖွင့်ထုတ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ သို့သော်လည်း ဒါက ရီ မိုအတွက်တော့ ခက်ခဲတဲ့ ကိစ္စမဟုတ်ပါဘူး။ သူ အခုလောလောဆယ် ဖွ င့်ထုတ်ဖို့ မတတ်နိုင်သေးပေမဲ့ ချီစုဆောင်းမှု အဆင့်သုံး ရောက်သွားရင် ပိတ်နေတာ သူ ပွင့်သွားမှာ ပါ။

သို့ဖြစ်သော်လည်း ရီမို တစ်ယောက် တစ်ဖန် စိတ်ပျက် သွားခဲ့ပြန်ပါ တယ်။ ဒီကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ ချီစွမ်းအင်က အလွန်ရှားပါးနေတဲ့ အတွက်ကြောင့်ပါ။ ပြီးတော့ ချီစွမ်းအင် စုဆောင်းမှု အဆင့်သုံး ရောက် ဖို့ဆိုတာ သူ့အတွက် ဖြူလောက်တဲ့ လုပ်ငန်းစဉ် တစ်ရပ်ပါ။

ပြောရရင် သူ့တစ်ဘဝလုံး ကျင့်တောင် ဒီအဆင်ကို နီးကပ်လာမှာ မ ဟုတ်လောက်ပါဘူး။ ဒီနည်းလမ်းနဲ့ တော့ သူ့ပင်ကိုစွမ်း ကင်းမဲ့နေတာ က ဘယ်တော့မှ ပြောင်းလဲသွားမှာ မဟုတ်ဘူး ။ တစ်ချက်ရှိ နှီး ကြည့်ပြီးပြီဆိုတော့ ရီမို သူ့ဘောင်းဘီကို ဆွဲတင်ဖို့ လုပ်လိုက်ပါတယ်။ ရုတ်တရက်ပဲ အော်သံ တစ်ခုကို သူ့ကို ရင်တုန် သွားစေခဲ့တယ်။

"ရွံ့စရာ ကောင်းတဲ့ ကောင်" ဒါ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ရဲ့ အသံ ကျယ်ကျယ် တစ်ခုဆိုတာ သေချာပါတယ် ပြီးတော့ အဲဒီအသံက သူ့ရှေ့ တည့်တည့်က လာတာပဲ။ အဲဒီတုန်းက ရီမိုတစ်ယောက် သူ့ကောက်ကွေးလေးကို စစ်ဆေးကြည့်ဖို့ ပဲ စိတ်ရောက်နေခဲ့ပြီး ပတ်ဝ န်းကျင်ကို ကြည့်ဖို့ မေ့နေခဲ့တာပါ။ ဒီလမ်းကြားလေးက အခြားတစ်နေ ရာနဲ့ ဆက်စပ်နေမယ်လို့ သူမထင်ထားခဲ့ဘူး။ တကယ်တော့ လမ်းချိုး လေးက သူ့ရှေ့လေးမှာ ထင်ပါ။ သူမမြင်မိခဲ့ပါဘူး။

ရီမို ကိုယ်လုံးတီး နေရတာကို ကြိုက်တဲ့ သူ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒါထက်ပိုတာက သူ့ဟာက ထုတ်ကြွားရမယ့် အမွေလည်း မဟုတ်။ သူ့ဘောင်းဘီကို မြန်မြန် ဆွဲတင်ပြီး လစ်ဖို့ လုပ်လိုက်ပါတယ်။

"ရီမို... ရှင်လား" ဒီမိန်းမ ဒီလောက် အလန့်တကြား အော်ပြီးတာတောင် နောက်ထပ် ပိုအံ့ဩတဲ့ အသံထွက်လာ သေးတယ်။ သူမကရီမို တော်တော်လေး အကျွမ်းတဝင် ရှိခဲ့တဲ့ ပုံပါ။

***